

Zürich, pátek 22. března 1946.

Moji druzi!

Dnes mohu již konečně oznámit chvilí mého přeletu do Prahy: pátek 29. III. k večeru, dá-li Bůh. Chlěl jsem přeletět již v úterý, ale všechna místa jsou již radána. Cesta vlakem je sice mnohem lacinější, ale potřebných rakouské a české tranzitní visum. V obou cest. kancelářích mi radili, abych se o to nepokoušel, jelikož je to spojeno s velkými nesnáze. Nebo jiného, kdybych si je visa opatřil již před odjezdem v Praze, ale tehdy ještě bylo vlak nepřidil. Několik Švýcarů, kteří jeli do Prahy a doufali, že v Linci visa ihned dostanou, muselo tam čekat několik dní ve studených místnostech a nepohodlí. To je lépe počkat do pátku a letět pohodlně. Zde ve Švýcarsku visa dostat nemohu. Také na všech hranicích musím být kupovat lístky v lomější měně. Zkrátka hodlám letět.

Po krásném výletu úterým s Lotínkem a Klárou na Zugerberg odjel jsem ve středu 21. s Klárou do Curychu. Nejprve jsme šli k Emě, pak jsme s Klárou dělali po měře nákupy. Ach, jak jsem byl šťasten! Slunce hrálo a mně se všechno zdálo jako sen. Teším se, až budu mít chvilí den pro sebe, půjdu po stopách „Dobrodružné Puky“ a budu si ověřovat pravdivost svého líčení. - Večerel jsem u pi. Ragazové. Vyžádal jsem si, abych mohl pobýt s ním v Leonhardově pracovně, v níž jsem s ním naposledy dlouho rozmlouval v lednu 1939. Všecko zůstalo v ní tak, jak to zanechal při mém náhlém odchodu. Jen nad pracovní stolem leželo jeho portrétní maska.

Večer měl jsem přednášku pro nejbližší přátele o problémech ČS. Sedlo se jich tolik, že se v Gardenhofshofe nestačil a musili jsme přejít do sálu ve Volkshausu.

Včera ve čtvrtek strávil jsem celá dopoledne s Ralphelem Reguanerem

a velmi jsem se radoval při čtení soupisu věcí, které vám zasílají.

Jednali jsme hlavně o podrobnostech akce Obč. služby na Horacích. O tom jsem už psal. To jsem jsem jel do Erlenbachu k manžel. Brennerovým, s nimiž jsem provážděl a musel mnoho vyprávět. Na návštěvě byl jsem zase už u manžel. Wuhmannových. Dovedete si představit, co to bylo štárek! Ing. W. opatřil nám elektr. zámeček i masinku na stříhání vlasů (velmi potřebný v zámečích). Josef H. mi sem poslal 30 Fr., abych přivážel Idě frajnu tepláky. Už je mám v kufru. Také pejska vám přivezu.

Do Ženevy už nepojedu, protože deputé M.C.K. navštívil nás dnes v poledne a obědky popovídáme zde.

Ted sedím u Eny na balkóně a šunce do mne pere. Jak by bylo krásně na světě pro všechny, kdyby si národové žili jako Sýčarští bez válek!

Odpoledne strávím s pi. Ragazovou ve Zürichu. Ráno mi telefonovala, že „Dobr. Ruku“ přecela a odpoledne se o věci poradíme. Má už nakladatele. Budu však muset sehnat u svých (má amerických) přátel zálohu, která mi bude vrácena, když kniha bude mít fin. úspěch. Jinak bude tato záloha sloužit jako rámba pro krytí deficitu. Angličtí přátelé budou mít lehkou práci pro vydání románu v Anglii, když napřed vyjde ve Sýčarsku s krásnými reprodukcemi.

Žítka v sobotu strávím odpoledne s Ralphem, zas na mém ecuménizovaném Zürichu. Večer mám schůzku s přáteli u pi. Ragazové. Neděle 24. vyhradil jsem výlet s botinkem a Klárou. Já vím, že se Olza z těchto věcí hlava šou! To je také moje jediná lítost, že tu nemůžu být se mnou. Ale bůh i ji - da' Bůh - se její touha splní! Jen aby měla to nádherné počasí, které mám já.

Také 21. dopis přišel mi předváčím do Ženevy. Je adresován 4. III. Neuměl jsem poslat teď dopisy leteckou poštou. Letadla létají vždy

83 / 11

v úterý a v pátek, vlaky jechí v pondělí, ve středu a v pátek.

Dali jste už dělat fotografie našich dětí, než se nám roz-
jedu? Moc mi na tom záleží!!

Ohledně Natur-Heilanstaltu pro sbc. jsem se informoval. Existuje
jeden ~~blízký~~ Aargau, ale teďší případy odmítají. Tak nevíme.

Gawroni a L. jsem napsal a všem odvrátil od návštěvy.

Tobě, dráha Aničko P., děkuji mnohokrát za dopis. Podíval jsem se, jak
pečně ji zachytila krásnou přehrášku Vojty Beneše.

Nakonec mi jde o případ jedné velice poliborské hrdé stařeny,
ji. Žofie Franklové, vdovy po gymnas. profesoru, Mor. Třeboré,
Kromauka 24. Je německé národnosti a kráčí evakuace v nejbližší
době. Proto musím učinit ihned rákous, aby se ^{její} případ stal aspoň
sporný a nebyla vyšetřována, dokud se nevrátím a nebudu moci
podniknout další kroky. Dopis 13.4., a kopie posílá 13.4. dr. Záhner.

Je 73 roků stará, naroz. ve Vídni, avšak už jako dítě žila s otcem
do M. Třeboré, kde žije nepřetržitě už nejméně 60 let. Její otec byl ro-
dákem v M. Třeboré a všechno život tam strávil. Její muž byl „Halbjude“,
zemřel 1933. Je katolická, česky neumí. O politiku se nestarala. Kastihovali
tělo chodit stařeni do bytu cizí lidi a má ji do Bavorů, kde nikdo neumí
a neví. Chtěl jsem její zounfaly dopis, je blůzka sebevraždě. Kdo ji poradil,
aby si podala žádost o vídeňskou příslušnost. Jsem jist, že rakouskou št. pří-
slušnost tak lehce nedostane, třebaže tam má nějakou příslušnici. Koním
Fedora, aby něco podnikl nežli přijdu. Tyto případy nám v za-
hranici dělá nejvíce zle. Za chvíli budu i o této věci mluvit s členem
M.Č.K. a poslouchat jeho výsledky...

Tak koncem a zdáním vás věci se odce!

Srdceřadový Oke

Vás

Almupl.

od Emmy, ji. Ragazové, Ralph a j. a j.